

Sajarah Nu Disumputkeun tina Ayat Opat Puluh – Nomer Lima Belas

Cilaka Nu Kadua — Bagian Kadua

Jeff Pippenger

2026-06-11

Nyi White nyanggem sababaraha kali yén petikan dina Yesaya anu dibaca ku Isa di sinagoga Nasaret téh lain waé ngumumkeun padamelan-Na, tapi ogé ngalambangkeun padamelan urang. Kacumponan sampurna tina padamelan anu diurapan éta dilaksanakeun ku maranéhna anu ngawangun panji ti saratus opat puluh opat rebu.

Roh Gusti ALLAH aya ka Kami; margi PANGERAN parantos ngémbarkeun Kami ku pangurapan pikeun ngawarkeun warta anu hadé ka jalma-jalma anu lemah lembut; Anjeunna parantos ngutus Kami pikeun ngabeungkeut anu pegat haténa, pikeun memaklumkeun kamerdikaan ka anu katangkep, jeung muka panjara ka jalma-jalma anu kabendung; pikeun memaklumkeun taun katarimaan ti PANGERAN, jeung poé pamales kanyeri ti Allah urang; pikeun ngalipur sakumna anu keur sungkawa; pikeun nangtukeun ka maranéhna anu sungkawa di Sion, méré ka maranéhna kaéndahan gaganti lebu, minyak kabungahan gaganti sungkawa, pakean pujian gaganti roh kabeurat; supaya maranéhna disebut tangkal-tangkal kabeneran, tanduran ti PANGERAN, supaya Anjeunna dimulyakeun. Jeung maranéhna bakal ngawangun deui ruruntuhan baheula, maranéhna bakal ngadegkeun deui karuksakan-karuksakan nu baheula, jeung maranéhna bakal ngabebenah kota-kota nu ruruntuh, karuksakan ti loba turunan. Jeung urang asing bakal ngadeg sarta ngurus domba-domba aranjeun, jeung anak-anak bangsa deungeun bakal jadi tukang bajak jeung tukang miara kebon anggur aranjeun. Tapi aranjeun bakal dingaranan Imam-imam PANGERAN: jalma-jalma bakal nyebut aranjeun Palayan-palayan Allah urang; aranjeun bakal ngadahar kakayaan bangsa-bangsa séjén, jeung dina kamulyaan maranéhna aranjeun bakal ngagungkeun diri. Sabab gaganti kaéra aranjeun bakal meunang dua kali lipet; jeung gaganti kabingungan maranéhna bakal bungah dina bagian maranéhna: ku kituna di tanahna maranéhna bakal miboga dua kali lipet: kabungahan langgeng bakal jadi milik maranéhna. Yesaya 61:1–7.

Dina artikel saméméhna urang mimiti ngaidentifikasi “jam, bulan, poe, jeung taun” anu ngawangun nubuat waktu salila tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poe. Waktu geus euweuh deui, ku kituna éta opat ungkara waktu kudu dilarapkeun sacara simbolis dina poe-poe panungtungan, nalika ciri-ciri kenabian tina bala kahiji jeung kadua diulang deui dina bala katilu. “Taun” téh nyaéta “taun anu dipikaresep ku PANGERAN,” jeung éta ogé “poe pamalesan Allah urang.”

“Poé,” nyaéta “poé cilaka,” poé pambalasan jeung kacidrahan, sakumaha anu geus ditepikeun ku Musa.

Ka Kami kagungan pamales, jeung pangbalikan; suku maranéhna bakal lesot dina waktuna: sabab poé cilaka maranéhna geus deukeut, jeung hal-hal anu bakal tumiba ka maranéhna téh

gancang datangna. Deuteronomy 32:35.

Dina Yesaya disebut “taun katarima” jeung “poé pamales kanyeri,” sarta poé pamales kanyeri téh nyaéta “poé musibat” nurutkeun Musa, tempat suku Laodikea ngageser nalika maranéhna narima ganjaran jeung pamales. Jam lumangsungna lini gedé, poé musibat, taun katarima, jeung bulan kahiji, sakabéhna saajar jeung hukum Minggu. Kecap “bulan” dina Yoel téh mangrupa kecap tambahan, tapi kecap tambahan éta leres. Para panarjamah nambahan kecap “bulan” saluyu jeung bebeneran yén hujan panungtungan turun dina bulan kahiji.

Mangka girang, eh aranjeun anak-anak Sion, sarta suka bungah dina PANGERAN Allah maraneh; sabab Anjeunna geus maparin ka maraneh hujan anu ti heula kalayan ukuran anu pantes, sarta Anjeunna baris nurunkeun ka maraneh hujan, nya éta hujan anu ti heula jeung hujan anu pangtukang, dina bulan kahiji. Yoel 2:23.

Kecap “month” téh mangrupa hasil panapsiran, lain bagian tina téks asli anu diilhami. Dina basa Ibrani mah ngan saukur disebutkeun yén hujan-hujan bakal datang “dina nu kahiji” atawa “saperti dina nu kahiji”—hartina Allah bakal mulangkeun hujan-hujan dina usumna anu pantes, sarua jeung dina mangsa baheula. Sister White sababaraha kali ngahubungkeun gerakan Millerite taun 1840 nepi ka 1844 jeung Pentakosta pikeun nerangkeun hujan panungtung dina poé-poé panungtung. Hujan panungtung datang “saperti dina nu kahiji,” nyaéta Pentakosta, anu ku Sister White sababaraha kali dihiijikeun jeung hukum Minggu.

“Malaikat anu ngahiji dina ngamajukeun piwuruk malaikat katilu téh bakal nyaangan sakuliah bumi ku kamulyaan-Na. Di dieu diparéntahkeun heula hiji pagawean anu jangkana saalam dunya jeung kakuatan anu can ilahar. Gerakan Advent taun 1840–44 téh mangrupa panyingkab anu mulya tina kakawasaan Allah; piwuruk malaikat kahiji dibawa ka unggal pos misionaris di sakuliah dunya, sarta di sawatara nagara aya minat kaagamaan anu panggedéna anu kungsi katingali di mana waé ti saprak Reformasi abad ka-genep belas; tapi ieu kabéh bakal kaliwatan ku gerakan anu kawasa dina panungtungan pangéling-ngéling malaikat katilu.”

“Pagawéan éta bakal sarupa jeung anu kajadian dina Poé Pentekosta. Sakumaha ‘hujan mimiti’ dipaparinkeun, dina curahan Roh Suci dina bubukana Injil, pikeun nyababkeun siki anu mulya éta tumuwuh nyungsprung, kitu deui ‘hujan panungtung’ bakal dipaparinkeun dina panutupna pikeun ngamekarkeun panén nepi ka asak. ‘Mangka urang bakal nyaho, lamun urang teraskeun pikeun nyaho PANGERAN: medal-Na geus disadiakeun saperti isuk-isuk; sarta Anjeunna bakal sumping ka urang saperti hujan, saperti hujan panungtung jeung hujan mimiti ka bumi.’ Hosea 6:3. ‘Mangka giranglah, eh barudak Sion, sarta suka bungah dina PANGERAN Allah maraneh: sabab Anjeunna geus maparin ka maraneh hujan mimiti kalawan ukuran anu pantes, sarta Anjeunna bakal nurunkeun pikeun maraneh hujan, nyaéta hujan mimiti, jeung hujan panungtung.’ Joel 2:23. ‘Dina poé-poé panungtung, saur Allah, Kami bakal nyurahan Roh Kami ka sakumna manusa.’ ‘Jeung bakal kajadian, yén saha waé anu nyalukan ngaran PANGERAN bakal disalametkeun.’ Kisah Para Rasul 2:17, 21.”

“Karya agung Injil moal ditutup ku panyataan kakawasaan Allah anu leuwih saeutik tibatan anu nandaan bubukana. Nubuat-nubuat anu kacumponan dina kucuran hujan awal dina bubukana Injil, baris deui kacumponan dina hujan ahir dina panutupna. Ieu téh

‘mangsa-mangsa panyegeran’ anu ku rasul Petrus dipiharep ka hareup nalika anjeunna ngandika: ‘Ku sabab eta, tobatlah jeung bertobatlah, supaya dosa-dosa maraneh dihapuskeun, nalika mangsa-mangsa panyegeran datang ti payuneun Gusti; sarta Anjeunna bakal ngutus Yesus.’ Rasul-rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Pentakosta teh mangrupa “muka” atawa “mimiti” padamelan Injil, ari hujan panungtungan dina “panutupna” teh mangrupa “pamungkasna.” Nu kahiji ngagambarkeun nu panungtung. Bulan kahiji nandakeun curahan Roh Suci dina mangsa hukum Minggu.

“Teu saurang ogé ti antara urang nu bakal kantos narima meterai Allah salila tabiat urang masih kénéh miboga hiji kokotor atawa noda dina dirina. Kitu téh dipasrahkeun ka urang pikeun ngalereskeun kakurangan dina tabiat urang, pikeun nyucikeun bait jiwa tina sagala rereged. Mangka hujan ahir bakal turun ka urang sakumaha hujan awal turun ka para murid dina Poé Pentakosta. ...

“Naon anu keur maraneh lakukeun, dulur-dulur, dina pagawean agung persiapan ieu? Maraneh anu ngahijikeun diri jeung dunya keur narima cetakan dunya sarta nyiapkeun diri pikeun tanda sato galak. Maraneh anu henteu percaya ka diri sorangan, anu ngarendahkeun diri di payuneun Allah sarta nyucikeun jiwana ku taat kana bebeneran, maraneh ieu keur narima cetakan sawarga sarta nyiapkeun diri pikeun meterai Allah dina tarang maraneh. Nalika putusan éta diumumkeun sarta capna dipasihkeun, tabiat maraneh bakal tetep murni jeung taya cacad salalanggengna.” Testimonies, jilid 5, 214, 216.

“Bulan” anu kahiji téh nyaéta hukum Minggu, “jam” tina lini gedé téh nyaéta hukum Minggu, “poé” tina musibat, ganjaran, jeung pamales téh nyaéta hukum Minggu, sarta “taun” anu katarima téh nyaéta hukum Minggu. Saratus lima puluh taun tina nubuat musibah kahiji réngsé dina hukum Minggu, tempat tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé dimimitian.

Nyarios ka malaikat kagenep anu nyekel tarompet, “Leupaskeun opat malaikat anu kaiket di walungan gedé Éfrat.” Geus kitu opat malaikat téh dileupaskeun, anu geus disiapkeun pikeun sajam, sapoé, sabulan, jeung sataun, supaya maehan sapertilu umat manusa. Wahyu 9:14, 15.

“Opat malaikat” anu “dibeungkeut di walungan gede Éfrat” téh “dileupaskeun” dina jam hukum Minggu. Maranéhna geus sacara nubuat “disiapkeun” pikeun jam, poé, bulan, jeung taun tina balai kadua pikeun maéhan sapertilu manusa. Amérika Sarikat dipaéhan salaku karajaan kagenep tina nubuat Alkitab dina hukum Minggu, jeung Amérika Sarikat mangrupa sapertilu tina pasatuan tilu rangkep anu diadegkeun dina hukum Minggu. Balai kadua diulang deui dina balai katilu, sakumaha malaikat kadua diulang deui dina malaikat katilu.

Opat angin éta dileupaskeun dina 9/11, nandaan mimiti diségélna saratus opat puluh opat rébu, sarta saenggeus éta geuwat ditahan deui. Nalika jalma-jalma anu digambarkeun dina Yesaya genep puluh hiji anu keur berkabung dihibur, maranéhna dihibur ku pancurahan lengkep ti Sang Panghibur dina hukum Minggu, anu ogé mangrupa “jam” tina lini gedé. Jalma-jalma anu berkabung dina taun anu katarima téh nyaéta jalma-jalma anu sarua pisan anu keur berkabung dina Yehezkiel salapan anu narima meterai Allah. Yesus ngamimitian palayanan-Na ku ngutip Yesaya genep puluh hiji, sarta Sister White nyaluyukeun pangucapan-Na jeung pagawean urang.

"Al Masih ngumumkeun misi-Na ka dunya nalika, di sinagoga di Nasaret, Anjeunna maca tina nubuat Yesaya: 'Roh Pangeran aya ka Kami, sabab Anjeunna geus ngurapan Kami pikeun ngawartakeun Injil ka nu miskin; Anjeunna geus ngutus Kami pikeun nyageurkeun nu pegat haté, pikeun ngawartakeun kabébasan ka nu katangkep, jeung mulangna paningal ka nu lolong, pikeun ngabébaskeun nu katindes, pikeun ngawartakeun taun kurnia Pangeran.' Betapa agungna padamelan anu aya di payuneun-Na!—Pikeun ngawartakeun taun kurnia Pangeran. Mangsa ieu ngalangkungan jaman demi jaman, manjang ti abad ka abad, salami mangsa kasempetan masih aya. Allah ngantosan ngadangu pamundut jeung panto diketok; niténan ningali umat manusa ngadeukeutan ka Anjeunna, anu ngan Anjeunna nyalira anu sanggup nulungan urang. Anjeunna kacida hoyongna ngahampura dosa-dosa maranéhna, narima maranéhna jadi milik-Na sorangan. Anjeunna bakal narima unggal jiwa anu tumerap hate sarta datang ka Anjeunna; sabab pikeun ngalakukeun ieu padamelan Allah ngurapan Putra tunggal-Na."

"Tapi naha Kristus teu ngaréngsékeun éta pernyataan anu kacatet dina Yesaya? Naha Anjeunna ngantepkeun éta ungkara, 'jeung poé pangbalesan Allah urang'? Bagian panungtung tina kalimah ieu sarua ogé bebeneranana jeung bagian anu kahiji; sarta Kristus henteu mungkir kana bebeneran ku cicingeun-Na, ku nahan sabagian tina kecap-kecap-Na sorangan anu dipasrahkeun ka nabi pilihan-Na. Tapi ieu ungkara panungtung téh nya éta anu ku para nu ngadéngékeun-Na dipikaresep pikeun dipikiran, sarta anu maranéhna condong laksanakeun, nya éta ngajatuhan hukuman ka sakumna jalma anu henteu saiman jeung maranéhna. Gantina masihan ka rahayat kecap-kecap bebeneran, kabeneran, jeung panghampura, maranéhna geus ngajar ka maranéhna yén Allah ngabenci sakumna dunya kapir. Sipat kabapaan Allah geus disalahgambarkeun, sarta dikubur handapeun tradisi manusa. Signs of the Times, January 14, 1897.

"Misi umat Allah dina jaman ieu digariskeun dina kecap-kecap ilham anu ngajelaskeun padamelan Al Masih: 'Roh PANGERAN Allah aya ka Kami, ku sabab PANGERAN geus ngurapi Kami pikeun ngawarkeun beja hade ka anu lemah lembut; Mantenna geus ngutus Kami pikeun nyageurkeun anu pegat hate, pikeun ngumumkeun kamerdikaan ka para tawanan, jeung muka panjara ka maranéhanana anu kabeungkeut; pikeun ngumumkeun taun katampi ku PANGERAN, jeung poé pamalesan ti Allah urang; pikeun ngalilipur sakumna anu ngarandeg, pikeun netepkeun ka maranéhanana anu ngarandeg di Sion, pikeun maparin ka maranéhanana kaéndahan gaganti lebu, minyak kabungahan gaganti kasedihan, pakean pujian gaganti sumanget kalemesan; supaya maranéhanana disebut tatangkalan kabeneran, pepelakan PANGERAN, supaya Mantenna dimulyakeun.'"

"'Jeung maranéhna baris ngawangun deui ruruntuhan-ruruntuhan baheula, maranéhna baris ngadegkeun deui karuksakan-karuksakan baheula, sarta maranéhna baris ngomean kota-kota anu runtuh, nya éta karuksakan-karuksakan tina loba turunan.'" Lake Union Herald, 11 Nopémber 1908.

Saméméh urang neruskeun leuwih jero kana pangulangan cilaka kadua dina cilaka katilu, urang kedah ngingetkeun deui ka diri urang yén éta pesen kudu kaharti ku cara mawa "line upon line." Ieu nandakeun yén unggal "jam," "poé," "bulan" jeung "taun" dina Firman anu diilhamkeun anu

saluyu jeung kontéks hukum Minggu ogé kudu diterapkeun kana persiapan Islam nu nyerang kana hukum Minggu.

Salaku conto: kecap “jam” ngan kapanggih dina hiji kitab dina Perjanjian Heubeul, sarta kitab éta nyaéta kitab Daniel. Dina Daniel, “jam” disebatkeun lima kali.

Jeung sing saha anu teu sujud sarta nyembah, dina jam éta kénéh manéhna bakal dialungkeun ka tengah tungku seuneu anu hurung ngagedur. ... Ayeuna lamun maranéh geus siap, yén iraha maranéh ngadéngé sora tarompet, suling, kacapi, sackbut, psaltery, jeung dulcimer, sarta sagala rupa musik, maranéh sujud sarta nyembah kana arca anu ku kami dijieun, saé; tapi lamun maranéh henteu nyembah, dina jam éta kénéh maranéh bakal dialungkeun ka tengah tungku seuneu anu hurung ngagedur; jeung saha eta Allah anu bakal nyalametkeun maranéh tina panangan kami? Daniel 3:6, 15.

Sadérék White sababaraha kali nerapkeun Daniel tilu, ku kituna ogé “jam anu sarua,” kana hukum Minggu. Dina Daniel pasal opat, Daniel bingung salila “sajam” nalika anjeunna bajoang pikeun ngajelaskeun panghukuman anu bakal datang ka Nebukadnesar.

Tuluy Daniel, anu ngaranna Béltesazar, kagét kacida salila sajam, sarta pikiranana ngaganggu manéhna. Raja ngandika, saurna, “Béltesazar, ulah ngantep éta impian atawa hartina ngaganggu ka hidep.” Béltesazar ngawaler, saurna, “Gusti abdi, mugia éta impian tumiba ka jalma-jalma anu ngabencian ka gusti, sarta hartina ka musuh-musuh gusti.” Daniel 4:19.

Daniel ngajengahok salila “sajam” bari anjeunna narékahan ngartos kumaha cara ngawartosan ka Nebukadnesar ngeunaan hukuman anu baris tumiba ka anjeunna. Daniel ngawakilan utusan malaikat kahiji anu ngumumkeun yén “jam” panghukuman geus sumping. Ramalanana ditepikeun ka Nebukadnesar, sarta sataun ti harita panghukuman ka Babul ditimpakeun ka Nebukadnesar.

Dina jam anu sarua, hal éta kacumponan ka Nebukadnesar; sarta anjeunna diusir ti antara manusa, jeung ngadahar jukut kawas sapi, sarta awakna kahujanan ku embun ti langit, nepi ka buukna tumuwuh kawas bulu garuda, jeung kukuna kawas cakar manuk. Daniel 4:33.

Daniél keur ngaramalkeun hukum Minggu anu bakal geura sumping, sarta nalika éta datang, éta téh “jam” pangadilan kana Babul. Duanana “jam” éta nandakeun hukum Minggu, anu mangrupa jam tina lini gedé. Nebukadnésar nyaéta alfa jeung Belsyazar nyaéta oméga tina carita Babul, sarta Belsyazar dipaéhan dina peuting éta kénéh nalika tulisan leungeun mucunghul dina témbok.

Dina éta kénéh, kaluar ramo-ramo leungeun hiji manusa, tuluy nulis sabalikna kandélér dina plester témbok karaton raja; sarta raja ningali bagéan leungeun anu keur nulis éta. Daniel 5:5.

“Jam anu sarua” nalika éta tulisan mucunghul dina témbok nandakeun iraha hukum Minggu anu tinulis ngancurkeun “témbok” pamisah antara garéja jeung nagara dina hukum Minggu, tuluy Babul réngsé, sakumaha ogé Amérika Sarikat réngsé minangka karajaan kagenep dina nubuat Alkitab. Salaku karajaan kagenep, Amérika Sarikat nyaéta kakawasaan anu maréntah salila tujuh puluh taun simbolis dina Yesaya dua puluh tilu nalika awéwé lacur Tirus dipopohokeun. Karajaan atawa raja anu dirujuk ku Yesaya téh nyaéta mangsa tujuh puluh taun, jeung karajaan anu maréntah salila tujuh puluh taun dina nubuat Alkitab téh nyaéta Babul. Runtagna Babulna Belsyazar

mangrupakeun tipe tina runtagna Amérika Sarikat, dina hukum Minggu, tempat tulisan leungeun dina témbok saajar jeung nyarita saperti naga dina Wahyu tilu welas.

Dina Wahyu dalapan welas, hukuman ka Babul dimimitian dina hukum Minggu dina ayat opat, waktu sora nu kadua nétélakeun yén hukumanana datang dina sajam, jeung ogé dina sapoé.

Sarta kuring ngadéngé sora séjén ti sawarga, pokna, Kaluarlah ti dinya, eh umat Kami, supaya maranéh ulah milu kana dosa-dosana, jeung supaya maranéh ulah katarima ku bala-balana. Sabab dosa-dosana geus nepi ka langit, jeung Allah geus émut kana kajahatan-kajahatanana. Balas ka manehna sakumaha manehna geus ngabales ka maranéh, malah gandakeun ka manehna dua kali lipet nurutkeun kana pagaweanana; dina cangkir anu geus dieusian ku manehna, eusian pikeun manehna dua kali lipet. Sakumaha gedéna manehna geus ngamulyakeun dirina sorangan, jeung hirup dina kanikmatan, sakitu gedéna siksaan jeung kasedihan kudu dipasihkeun ka manehna; sabab manehna ngucap dina haténa, Kami linggih minangka ratu, lain randa, jeung moal ningali kasedihan. Ku sabab eta, dina sapoé bala-balana bakal datang ka manehna, nya éta pati, panglamis, jeung kalaparan; sarta manehna bakal dihakan ku seuneu nepi ka tumpur pisan; sabab Gusti Allah anu ngahukum manehna téh kawasa. Jeung raja-raja di bumi, anu geus ngalakukeun cabul jeung hirup dina kanikmatan babarengan jeung manehna, bakal ngarérét jeung ngadu'a pikeun manehna, lamun maranéhna ningali haseup tina durukanana, maranéhna nangtung ti kajauhan lantaran sieun ku siksaanana, bari pok, Cilaka, cilaka, eh kota gede Babul, eh kota anu perkasa! sabab dina sajam waé panghukuman anjeun geus datang. Wahyu 18:4–10.

Jelas yén pangadilan anu maju saeutik-saeutik kana Babul dimimitian dina hukum Minggu dina ayat kaopat nalika domba Allah nu séjén dipiwarang kaluar ti Babul. Yohanes nandaan waktu pangadilanana boh minangka hiji “poé” boh “jam,” ku kituna negeskeun yén lambang-lambang waktu éta kudu kaharti sacara simbolis.

Paska kudu dipiara dina bulan kahiji, jeung Paska saluyu jeung salib, anu satuluyna saluyu jeung hukum Minggu.

Jeung PANGERAN nimbalan ka Musa jeung Harun di tanah Mesir, saur-Na, “Bulan ieu bakal jadi pikeun maraneh awal tina sakabéh bulan; ieu kudu jadi bulan kahiji dina sataun pikeun maraneh. Caritakeun ka sakumna jamaah Israil, kieu: Dina poé kasapuluh bulan ieu, unggal lalaki kudu nyokot hiji anak domba nurutkeun kulawarga karuhunna, hiji anak domba pikeun hiji rumah tangga. Lamun éta rumah tangga teuing saeutik pikeun hiji anak domba, nya anjeunna jeung tatanggana anu pangdeukeutna ka imahna kudu nyokot éta nurutkeun jumlah jiwa; unggal jalma nurutkeun lobana daharna kudu nangtukeun itungan pikeun anak domba éta. Anak domba maraneh kudu teu aya cacadna, jalu umur sataun; maraneh kudu nyokotna ti antara domba atawa embe. Jeung maraneh kudu miara éta nepi ka poé kaopat belas bulan anu sarua; tuluy sakumna pasamuhan jamaah Israil kudu meuncit éta dina waktu sore.” Budalan 12:1–6.

Paska nya éta awal usum Pentakosta, ku kituna éta ngalambangkeun Pentakosta, anu satuluyna saajar jeung hukum Minggu. Kemah Suci ditegakkeun dina poé kahiji bulan kahiji, ku kituna ngalambangkeun diangkatna garéja anu jaya minangka hiji panji dina waktu hukum Minggu.

“Jam,” “poe,” “bulan” jeung “taun” tina cilaka anu kadua téh nangtukeun hukum Minggu, sarta garis demi garis, masing-masing ungkara waktu éta saajar jeung hukum Minggu nalika kontéksna satuju. Dina waktu hukum Minggu, dimimitian mangsa kadua panganiayaan kapapaan, anu kahijina nyaéta 1.260 taun anu nimbulkeun para martir dina mangsa éta ngajerit ka Gusti dina segel kalima kalayan patalékan “dugi ka iraha,” nepi ka kakawasaan kapapaan bakal dihakiman. Dina pertumpahan getih kapapaan anu kadua, Yesus parantos ngawartosan umat-Na yén maranéhna teu kudu hariwang ngeunaan naon anu bakal diucapkeun ku maranéhna nalika dianiaya.

Tapi lamun maranéhna ngagiring aranjeun sarta nyerahkeun aranjeun, ulah hariwang ti heula ngeunaan naon anu kudu diucapkeun ku aranjeun, jeung ulah nyusun heula dina pikiran: tapi naon baé anu dipaparinkeun ka aranjeun dina waktu éta, éta anu kudu diucapkeun ku aranjeun: sabab lain aranjeun anu nyarita, tapi Roh Suci. Markus 13:11.

Dina mamala kahiji, manusa disiksa salila saratus lima puluh taun. Taun-taun éta dimimitian dina 27 Juli 1299 sarta réngsé dina 27 Juli 1449, nalika opat malaikat ngaleupaskeun opat angin anu geus dipersiapkeun pikeun jam, poé, bulan, jeung taun, pikeun maéhan sapertiluna tina manusa. Mangsa panyiksaan éta ngagambarkeun mangsa ngadegkeun gambar sato galak di Amérika Serikat. Mangsa éta nyaéta lima belas poé anu dilambangkeun dina Imamat dua puluh tilu ti pesta tarompét nepi ka Pentakosta. Mangsa kabentukna gambar sato galak téh ti 9/11 nepi ka hukum Minggu, tapi mangsa pangwawaran pesen ceurik tengah wengi nyaéta hiji fraktal tina kabentukna gambar sato galak ti 9/11 nepi ka hukum Minggu.

Mimiti jeung panutupna pamasangan meterai ogé mangrupa alfa jeung omega tina kabentukna gambar sato galak. Hiji golongan keur ngabentuk tabiat pikeun meterai Allah; anu séjén keur ngabentuk gambar sato galak. Mangsa éta di Amérika Sarikat saluyu jeung mangsa anu sarua di dunya anu dimimitian dina hukum Minggu. “Bulan” téh mangrupikeun lambang panyiksaan anu maksa ditegakkeunana gambar éta, ku kituna bulan dina hukum Minggu sakumaha digambarkeun ku ayat lima belas dina Wahyu salapan ogé ngagambarkeun panyiksaan Islam salila ditegakkeunana gambar sato galak di dunya.

Aya deui panerapan profétis séjén ngeunaan kumaha nubuat sangsara kadua, jeung jamna, poéna, bulanna, jeung taunna, ngagambarkeun hukum Minggu jeung dileupaskeunana Islam pikeun nyerang Amérika Sarikat, tapi urang kudu neruskeun kana poko-poko séjén.

Dina mangsa panganyarna ieu, salila kira genep bulan ka tukang, kuring parantos nekenkeun yén Islam tina tilu balahi sacara nubuat aya patalina jeung tilu malaikat. Ti ramalan Yakub ngeunaan poé panungtungan yén Yuda téh “tangkal anggur” anu kakantél kana “kalde,” nepi ka Kristus ngaleupaskeun kalde éta saméméh asupna-Na anu pinuh ku kameunangan, jeung ngaliwatan runtuyan bukti séjénna, Islam tina balahi kahiji jeung kadua ngawakilan amanat nubuat anu méré kakawasaan ka amanat malaikat kahiji jeung kadua, sedengkeun Islam tina balahi katilu ngawakilan amanat nubuat tina malaikat katilu.

Nembe-lempeng aya hiji pasal tina hiji buku nu ditulis ku A. T. Jones dirujuk, sarta éta netelakeun kanyataan anu sarua, ngan tina pamarekan anu béda. Jones ngagunakeun tata basa jeung struktur kitab Wahyu pikeun némbongkeun kumaha mustahilna misahkeun tilu tarompet cilaka anu

pamungkas tina pesen tilu malaikat. Anjeunna nekenkeun yén malaikat kahiji teu bisa dipisahkeun tina malaikat kadua, sarta yén malaikat katilu teu bisa dipisahkeun tina dua malaikat saméméhna. Pokus Jones aya dina tilu malaikat éta, sarta bari anjeunna ngawangun arguménna ngeunaan hubungan anu teu bisa dipisahkeun di antara tilu malaikat, ku logika anu sarua pisan anjeunna ngabuktikeun yén tarompet-tarompet dina Wahyu salapan ogé teu bisa dipisahkeun tina tilu malaikat dina Wahyu opat welas. Urang bakal nutup ieu artikel ku pasal karya Jones éta.

BAB XI. TALAH MALAIKAT KATILU.

“Jawaban kana éta patalékan anu penting pikeun kiwari, ‘Naon anu kudu urang lakukeun?’ bisa dibikeun kalayan pasti dumasar kana Tujuh Tarompet jeung kalungguhan bangsa-bangsa gedé jaman ayeuna; sabab jawaban éta dipasihkeun ku firman Allah, dina dasar ieu pisan.

“Urang geus ningali yén anu teu bisa dipisahkeun patalina jeung tilu anu panungtung tina Tujuh Tarompét, nyaéta Tilu Cilaka. Pas pisan di tengah-tengah Tujuh Tarompét—sanggeus réngsena Tarompét Kaopat, jeung saméméh mimitina Tarompét Kalima—ditulis kieu: ‘Sarta kuring ningali, sarta ngadéngé hiji malaikat ngapung ngaliwatan tengah langit, nyebut kalayan sora tarik, Cilaka, cilaka, cilaka, ka nu nyicingan bumi ku sabab sora-sora tarompét séjénna ti tilu malaikat anu can kénéh baris niup.’ Wahyu 8:13.”

Yén yén Tilu Balai téh raket pisan patalina jeung tilu anu pamungkas tina Tujuh Tarompet, masing-masing hiji jeung hiji-hijina, diteguhkeun saluareun sagala cangcaya ku kanyataan yén, nalika sora Malaikat Kalima geus réngsé, ditulis kieu: “Hiji balai geus kaliwat; jeung, lah, bakal datang deui dua balai sanggeus ieu.” Wahyu 9:12. Jeung nalika tarompet kagenep geus réngsé, ditulis kieu: “Balai anu kadua geus kaliwat; jeung, lah, balai anu katilu datangna gancang. Jeung malaikat anu katujuh niup tarompet.” Wahyu 11:15.

“Ayeuna, anu raket pisan teu bisa dipisahkeun patalina jeung malaikat ieu anu ngumumkeun datangna Tilu Cilaka, anu raket pisan teu bisa dipisahkeun patalina jeung tilu panungtung tina Tujuh Tarompet, nyaéta ‘Malaikat Katilu’ dina Wahyu 14.

“Supaya hal ieu ogé katingali tangtu saluareun sagala patalékan, hayu urang mimitian ku Amanat Malaikat Katilu tina Wahyu 14, tuluy ngalacak ka tukang sambungan-sambungan langsungna nepi ka awalna.

Kecap-kecap anu pangheulana dina catetan ngeunaan “Malaikat Katilu” nyaéta kieu: “Jeung malaikat katilu nuturkeun maranéhna.” Wahyu 14:9. Ieu nembongkeun yén aya sawatara anu geus miheulaan, anu ku Malaikat Katilu “dituturkeun.”

“Ku sabab kitu, titénan ayat nu saacanna: ‘Saterusna nuturkeun malaikat anu séjén.’ Ieu nétélakeun yén geus aya hiji malaikat anu miheulaan ieu, anu, ku sabab ieu nuturkeun anjeunna, ngajadikeun éta disebut ‘anu séjén.’”

“Balik deui ayeuna ka ayat kagenep: ‘Jeung kuring nempo malaikat anu séjén.’ Ieu ogé netélakeun yén geus aya hiji malaikat anu miheulaan, anu nyababkeun ieu malaikat, nalika ngalayang di tengah langit, disebut ‘anu séjén.’”

“Lamun urang nulur deui ka tukang dina kitab Wahyu, urang moal manggihan malaikat naon baé, iwal malaikat Tarompet Katujuh, nepi ka urang sumping ka ayat kahiji tina pasal sapuluh; sarta di dinya urang maca: ‘Jeung kuring ningali malaikat anu séjén, anu gagah perkasa.’ Ungkara ieu, saperti saméméhna, netelakeun yén saméméh ieu aya hiji malaikat, anu, nalika ieu muncul ka hareup, nyababkeun anjeunna disebut ‘anu séjén.’”

Nuluykeun deui leuwih ka tukang, urang teu manggihan malaikat naon-naon, iwal malaikat Sangkakala Kagenep jeung Kalima, nepi ka urang ngahontal ayat panungtungan dina pasal dalapan; sarta di dinya urang ngahontal anu asal, sabab urang maca: ‘Sarta kuring ningali, jeung ngadéngé hiji malaikat’—lain ‘malaikat séjén,’ tapi, utamana, ‘hiji malaikat.’

“Maka, dimimitian ti Wahyu 8:13, aya runtuyan malaikat anu teu pegat, disambungkeun ku kecap ‘anu séjén,’ terus nepi ka Malaikat Katilu dina Wahyu 14, jeung pesenna. Ku kituna:”

“‘Abdi ningali, sarta ngadangu hiji malaikat.’” Wahyu 8:13.

“‘Sareng kuring ningali malaikat perkasa nu séjén.’ Wahyu 10:1.

“‘Jeung kuring ningali malaikat anu séjén.’ Wahyu 14:6.

“‘Jeung malaikat séjén ngiring nuturkeun.’ Ayat 8.”

“‘Jeung malaikat anu katilu nuturkeun maranéhna.’ Ayat 9.

“Mugia bagan saderhana di handap ieu bakal ngabantu ngajelaskeun kalayan écés patalina antara malaikat anu ngumumkeun Tilu Cilaka tina tilu Tarompet panungtungan tina Tujuh Tarompet, jeung Amanat Malaikat Katilu dina Wahyu 14:

“Tarompet Ka-1 Wahyu 8:7

“Tarompét ka-2 Wahyu 8:8”

“Tarompet ka-3 Wahyu 8:10”

“Tarompét ka-4 Wahyu 8:12 ‘Hiji malaikat’—Cilaka, cilaka, cilaka. Wahyu 8:13.

“Tarompet ka-5 Wahyu 9:1–11 / Cilaka Kahiji”

“Tarompét ka-6 Wahyu 9:13 nepi ka 11:13 Cilaka Kadua ‘Malaikat kuat nu séjén.’ Wahyu 10:1”

“Tarompét ka-7 Wahyu 11:13–19 Cilaka nu katilu ‘Malaikat séjén. Wahyu 14:6”

“‘Aya deui anu nuturkeun.’ Wahyu 14:6

“‘Malaikat anu katilu nuturkeun maranéhna.’ Wahyu 14:9.

“Harti sakabéh ieu ayeuna bisa leuwih écés katempo ku cara mertimbangkeun naon saenyana Amanat Malaikat Katilu dina dirina sorangan: Tina ungkara na sorangan, sebutan ‘Malaikat Katilu’ écés ngarujuk ka anu katilu dina runtuyan tilu malaikat. Sakumaha geus ditandeskeun, runtuyan tilu malaikat ieu, anu masing-masing mawa hiji amanat, kapanggih dina pasal kaopat welas tina Wahyu, ayat 6–12. Amanat tilu malaikat ieu silih padu jeung puncakna aya dina anu

katilu, anu henteu eureun disuarakeun nepi ka panén bumi geus asak, sarta geus disiapkeun pikeun datangna Gusti pikeun metik éta.”

“Amanat Malaikat Katilu” sorangan, sakumaha dipedar dina kecap-kecap Malaikat Katilu, nyaéta kieu: ‘Jeung malaikat katilu nuturkeun maranéhna, nyarios ku sora tarik, Lamun aya jelema nyembah ka sato galak éta jeung ka gambarna, sarta narima tandana dina tarangna, atawa dina leungeunna, éta jelema bakal nginum anggur murka Allah, anu dicurahkeun tanpa campuran kana cawan amarah-Na; jeung manéhna bakal disiksa ku seuneu jeung walirang di payuneun para malaikat suci, jeung di payuneun Anak Domba: jeung haseup panyiksa maranéhna naék salalanggengna: jeung maranéhna teu boga reureuh beurang peuting, nyaéta anu nyembah ka sato galak éta jeung ka gambarna, jeung saha waé anu narima tanda ngaranna. Di dieu kasabaran umat suci: di dieu aya maranéhna anu ngajaga parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus.’

“Ieu teh Amanat Malaikat Katilu sakumaha ayana, dipisahkeun ti dua anu séjén. Tapi, sabenerna, éta teu bisa dianggap misah; jeung teu bisa dijadikeun nangtung nyalira saolah-olah éta wungkul hiji amanat tunggal, anu misah, pikeun dunya; sabab kecap-kecap anu pangheulana pisan ngeunaan éta nya éta: ‘Malaikat Katilu nuturkeun MARANÉHNA.’ Ku kituna, ku kecap-kecap pangheulana pisan tina amanat éta sorangan, urang dituduhkeun lain ngan ka hiji, tapi ka dua, anu miheulaan éta. Jeung kecap Yunani anu ditarjamahkeun ‘nuturkeun’ ngandung harti lain nuturkeun kalayan misah, lain ogé ngan saukur nuturkeun, tapi ‘nuturkeun babarengan jeung,’ sakumaha soldadu nuturkeun kapténna, atawa abdi-abdi nuturkeun dununganna; ku sabab éta, ‘nuturkeun hiji jalma dina hiji perkara; ngantep diri dipingpin ku hiji jalma.’ Lamun dipaké ngeunaan hal-hal, éta ngandung harti nuturkeun salaku hasil; nuturkeun ‘salaku balukar tina hiji hal anu geus miheulaan.’ Ku kituna, dina hal jalma-jalma, Malaikat Katilu nuturkeun babarengan jeung dua anu geus miheulaan; jeung amanatna, minangka hiji hal, nuturkeun salaku hasil, atawa balukar, tina anu geus miheulaan.”

“Tapi ngeunaan anu Kadua ogé geus ditulis kieu: ‘Sarta nuturkeun deui hiji malaikat anu séjén.’ Sakumaha Malaikat Katilu nuturkeun anu Kadua, kitu deui Malaikat Kadua nuturkeun anu Kahiji. Jeung ngeunaan anu Kahiji geus ditulis: ‘Sarta kuring nempo hiji malaikat séjén ngapung,’ jsb. Ieu nu kahiji dina runtuyan tilu ieu. Aya deui anu séjén nuturkeun anjeunna; sarta Malaikat Katilu nuturkeun maranéhna. Aya karuntuyan dina tatanan mucunghulna maranéhna; tapi, sanggeus katiluna téh dina karuntuyan geus mucunghul, tuluy maranéhna lumangsung babarengan jadi hiji. Anu Kahiji ngaguar pesenna; anu Kadua nuturkeun sarta ngahiji jeung anu Kahiji; anu Katilu nuturkeun maranéhna, sarta ngahiji jeung maranéhna; nepi ka, nalika katiluna geus ngahiji, sarta lumangsung babarengan dina kakawasaan maranéhna anu ngahiji, maranéhna ngawujud jadi hiji amanat anu agung, tilu rangkep, sarta disuarakeun kalayan tarik. Kabéh éta diperlukeun pikeun ngalengkepan Amanat Malaikat Katilu; sarta Amanat Malaikat Katilu moal bisa dibéwarakeun kalawan sajati lamun sakabéhna henteu dibéwarakeun.”

“Naon, ku kituna, anu disebut amanat tilu rangkep dina unggal bagianna?—Ieu nu Kahiji: ‘Jeung kuring ningali malaikat séjén ngapung di tengah langit, mawa Injil anu langgeng pikeun diwawarkeun ka jalma-jalma anu nyicingan bumi, ka unggal bangsa, kaom, basa, jeung umat,

bari nyarios ku sora tarik, Sieun ka Allah, jeung pasrahkeun kamulyaan ka Mantenna; sabab geus sumping jam pangadilan-Na: sarta nyembah ka Mantenna anu ngajadikeun langit, jeung bumi, jeung laut, jeung sumber-sumber cai.”

“Di dieu aya Pesen anu Kadua: ‘Saterusna aya malaikat séjén nuturkeun, bari ngucap, Babul geus rubuh, geus rubuh, éta kota anu agung, sabab manéhna geus ngajadikeun sakumna bangsa nginum anggur amarah tina cabulna.”

“Jeung ieu anu Katilu: ‘Jeung Malaikat anu Katilu nuturkeun maranéhna, bari ngucap kalayan sora tarik, Lamun aya saurang jelema nyembah ka sato galak jeung ka gambarna, sarta narima tandana dina tarangna, atawa dina leungeunna, maka manéhna ogé bakal nginum anggur amarah Allah, anu dituang tanpa campuran kana cangkir murkana; jeung manéhna bakal disiksa ku seuneu jeung walirang di payuneun para malaikat suci, jeung di payuneun Anak Domba: jeung haseup panyiksa maranéhna naék salalanggengna, salamina-lamina: jeung maranéhna teu boga reureuh beurang peuting, nyaéta anu nyembah ka Sato Galak jeung ka Gambarna, jeung sakur anu narima tanda ngaranna. Di dieu kasabaran para wali: di dieu aya maranéhna anu ngajaga parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus.”

“Saheulaan kana kecap-kecap unggal ieu talatah bakal nembongkeun pamikiran anu aya dina kecap Yunani ‘followed,’ anu hartina ‘nuturkeun minangka akibatna.’ Talatah Kahiji mawa Injil anu langgeng, pikeun diwawarkeun ka unggal mahluk, nyaur ka sakumna jalma supaya sieun ka Allah jeung masihan kamulyaan ka Mantenna, sarta nyembah ka Mantenna; sabab geus sumping jam pangadilan-Na. Panolakan kana talatah ieu ngahasilkeun hiji kaayaan, anu, minangka akibat tina panolakan kitu, dijelaskeun dina kecap-kecap Malaikat Kadua, anu nuturkeun. Jeung ku sabab panolakan kana Talatah Kahiji; sarta ku sabab akibat-akibat tina panolakan éta, sakumaha diumumkeun dina Talatah Kadua; hiji kaayaan dihasilkeun, minangka akibat salajengna, anu nuntut supaya Malaikat Katilu nuturkeun maranéhna, ngawawarkeun kalayan sora tarik panggeuingna anu pikasieuneun ngalawan kajahatan-kajahatan dahsyat anu geus dihasilkeun minangka akibat ganda tina panolakan kana Talatah Kahiji.”

“Jeung yén sora jeung pagawean Malaikat Katilu ngahiji jeung sora sarta pagawean Malaikat Kahiji, écés tina kecap panungtunganana: ‘Di dieu aya jalma-jalma anu narurut kana parentah-parentah Allah, jeung iman ka Yesus;’ sabab ieu salawasna jadi tujuan tina pangwawaran Injil anu langgeng. Ieu téh hakekat tina sieun ka Allah jeung maparin kamulyaan ka Mantenna, sarta tina nyembah ka ‘Anjeunna anu ngadamel langit, jeung bumi, jeung laut, jeung sumber-sumber cai.’ Nurut kana parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus téh hiji-hijina hal anu bakal ngamungkinkeun unggal jiwa pikeun tetep nangtung dina mangsa pangadilan-Na, anu ku malaikat kahiji dinyatakeun ‘geus datang.”

“Geus sanggeus kecap panutup Malaikat Katilu aya ieu, ‘kadéngé hiji sora ti sawarga nyarios ka kuring, Tulis, Bagja jalma-jalma paéh anu paéh dina Gusti ti ayeuna kénéh’—ti waktos ieu ka hareup. Wahyu 14:13. Jeung langsung saatos ieu aya kecap-kecap, ‘Tuluy kuring ningali, jeung tingali, aya mega bodas, sarta dina eta mega aya saurang linggih, sarupa jeung Putra manusa, dina sirah-Na maké makuta emas, jeung dina panangan-Na nyekel arit seukeut. Jeung malaikat séjén kaluar ti Bait Allah, ngagero ku sora tarik ka Anjeunna anu linggih dina mega,

Ayunkeun arit-Mu, sarta panénlah: sabab waktuna geus datang pikeun Anjeun panén; sabab hasil bumi geus asak. Jeung Anjeunna anu linggih dina mega ngagayunkeun arit-Na ka bumi; sarta bumi dipanén.’ Wahyu 14:14–16. Jeung ‘panén téh ahir dunya.’ Mateus 13:39.”

“Deui deui: Malaikat Katilu husus ngingetan sakumna manusa supaya ulah nyembah ka sato galak jeung gambarna, naon baé ogé ieu téh; sarta, tina Wahyu 19:11–21, urang manggihan yén sato galak jeung gambarna téh ‘hirup’ nalika Gusti sumping dina mega-mega langit, sarta ‘duanana’ dibinasakeun ku kamulyaan cahaya tina kadatangan-Na.

“Ieu kanyataan-kanyataan nuduhkeun yén Warta Malaikat Katilu téh mangrupa warta anu perkasa, tilu rangkep, disuarakeun kalayan tarik, anu sumebar ka unggal bangsa, kaom, basa, jeung umat, pas méméh kadatangan Gusti anu kadua; sarta anu ngamatangkeun panén bumi, jeung nyiapkeun hiji umat anu geus disadiakeun pikeun Gusti, sakumaha warta Yohanes Pembaptis nyiapkeun jalan pikeun kadatangan Gusti anu kahiji. Ku kituna ieu téh warta Allah anu pamungkas, anu panutup, pikeun dunya.

“Jeung ayeuna, sanggeus ku kituna miboga pamahaman ngeunaan naon saenyana Amanat Malaikat Katilu téh dina dirina sorangan, hubungan amanat éta jeung bangsa-bangsa gedé jaman kiwari bisa leuwih écés katingali ku mertimbangkeun Waktu Amanat Malaikat Katilu.”
A. T. Jones, *The Great Nations of Today*, 114.